

Чемерис Валентин Лукич

Життєпис

Валентин Чемерис

Валентин Лукич Чемерис народився 8 липня 1936 року в с. Заїченці на Полтавщині.

Сорок років (з 1953 року) жив і працював у Дніпропетровську, де й розпочався його творчий шлях. 1971 року закінчив Вищі літературні курси при Літературному інституті ім. О. М. Горького. Працював у радгоспі, на ряді підприємств Придніпров'я, в редакціях обласних газет, видавництві "Промінь". У 1989 — 1993 роках був головою Дніпропетровської організації Спілки письменників України. Працював в адміністрації Президента України. Нині живе в Києві, працює в редакції газети "Літературна Україна".

Прозаїк. Видається з 1962 року, в тому числі й іноземними мовами. Автор 28 книг, серед яких історичні романи: з життя Давнього Риму "Скандал в імператорському сімействі" та Скіфії — "Ольвія" (видання 1983, 1985, 1990 та 1993 років), "Смерть Атея" (1990 рік, літературна премія імені Д. І. Яворницького); фантастичні — "Білий король детективу", "Приречені на щастя" та інші.

Валентин Чемерис також автор низки гумористичних творів (збірок "Хто на току, а хто на боку", "Урок виховання", "Коли спокушає диявол", "Сватання по телефону", "Гуморески", "Вуса №3", "Операція "Земфіра"; роману "Родина Гордія Залізняка"; лірико-гумористичної повісті "В понеділок після вибуху"). За збірку "Еліксир для чоловіків" у 1990 році йому присуджено республіканську премію в галузі сатири та гумору імені Остапа Вишні.

У 1993 році вийшов роман В. Чемериса "Фортеця на Борисфені", в якому розповідається про боротьбу за незалежність України. Цій же темі, тільки на іншому матеріалі, присвячено роман-есе "Президент".

У 1995 році вийшов історичний роман "Епірська відьма, або Олімпіада — цариця Македонська".

Повість "Я любила Шевченка" датується 1996 роком.